

Keurmerk officiële bevestiging van wat vrijwilligers al langer ervaren

9 december was de feestelijke uitreiking van het NOV-keurmerk Vrijwillige Inzet Goed Geregeld aan Taal aan Zee. Met dit keurmerk laat je als organisatie zien dat je aantrekkelijk bent voor vrijwilligers en zorgvuldig met hen omgaat. Het afgelopen jaar is het beleid én de praktijk van vrijwilligerswerk bij Taal aan Zee grondig geëvalueerd. Hiervoor was een speciale werkgroep van ‘Taal-aan-zeeërs’ samengesteld. Namens de vrijwilligers zaten Ed de Bruyn Kops, Martina van Cimmnaede, Cobi Machielse, Robert Kruyskamp en Jolanda Remmerswaal in de werkgroep. Zij vertellen hun verhaal (Martina kon helaas niet bij het interview zijn):

“Warme organisatie, meedenkend en betrokken”

Ed de Bruyn Kops is sinds 2012 betrokken bij Taal aan Zee en haar voorgangers. Als vrijwillig bestuurslid heeft hij de fusiebesprekingen tussen Wereldvenster en het OBV meegemaakt. “Na de fusie zag je in korte tijd eenheid ontstaan. Taal aan Zee is een warme organisatie, meedenkend en betrokken. Als ik niet in het bestuur zat zou ik me aanmelden als taalvrijwilliger.” Ed noemt het werk van Taal aan Zee vreselijk belangrijk. Voor het overbrengen van de taal, maar ook om mensen in de stad met elkaar te verbinden. Deze filosofie had hij al tijdens zijn werkzame leven bij de Gemeente Den Haag: “De stad in! In gesprek met de burger.”

“Ze kon de dokter nu zelf vertellen waar ze last van had!”

Dat is precies wat Cobi Machielse als groepslesgeefster doet. De afgelopen acht jaar gaf zij op verschillende plekken in de stad Nederlandse les. Cobi kwam met taalonderwijs in aanraking toen zij voor de klas stond als handvaardigheidsdocent. Ze kreeg te maken met kinderen met een taalachterstand en ging zich bekwamen in NT2. Kennis die ze nu voor Taal aan Zee inzet. “Een vrouw uit mijn groep praatte geen Nederlands met haar kinderen. Ze was bang dat ze haar zouden uitlachen. Een lesjaar later vertelde ze trots dat haar huisarts het niet nodig meer vond dat haar kind meekwam. Ze kon de dokter nu zelf vertellen waar ze last van had!”

“Als je een vraag hebt zegt niemand: ‘daar ga ik niet over’.”

Robert Kruyskamp beaamt dat het belangrijkste van het lesgeven misschien wel het opbouwen van zelfvertrouwen is. Met een achtergrond in de journalistiek en het toerisme begon hij vijf jaar geleden met één op één lessen. Wat hem aanspreekt in Taal aan Zee zijn de korte lijnen. “Als je een vraag hebt zegt niemand: ‘daar ga ik niet over’.” Wat hij ook prettig vindt is de vrijheid om zelf invulling te geven aan zijn lessen. “Je kunt uit het lesmateriaal halen wat jij denkt dat zin heeft voor de cursist.” Robert leert zelf ook veel: “Van nature ben ik helemaal geen geduldig persoon. Dat heeft het lesgeven mij gebracht; meer de tijd nemen voor dingen.”

“Het is een verrijkende ervaring.”

Jolanda Remmerswaal onderschrijft dat het lesgeven tweerichtingsverkeer is: “Je kunt allerlei verschillende culturen ervaren.” Werkend voor een woningcorporatie kwam zij in aanraking met huisvesting van vluchtelingen. Het trof haar hoe belangrijk taal is als je wilt meedoen. In 2011 begon zij met het geven van individuele les en sinds 2013 staat ze voor de groep. “Het is mooi om met elkaar voor veiligheid te zorgen. Dat ze uiteindelijk toch allemaal iets durven zeggen.” Als Jolanda merkt dat mensen ervoor openstaan, vertelt zij enthousiast over vrijwilligerswerk bij Taal aan Zee: “Het is een verrijkende ervaring. Dat met de fusie bestaande vrijwilligers zijn gebleven zegt genoeg.”

Goed geregeld, Taal aan Zee!

Het keurmerk Goed Geregeld is de officiële bevestiging van wat vrijwilligers al langer ervaren: Taal aan Zee maakt dat je je gewaardeerd en gehoord voelt. Je krijgt ruimte om zelf aan de slag te gaan en ondersteuning als dat nodig is. Daarbij is de wisselwerking met de mensen aan wie je lesgeeft niet alleen voor hen, maar ook voor jezelf leerzaam en leuk!